

Sygn. akt IV KK 431/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie **M. Z.**

skazanego za ciąg przestępstw z art. 279§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 7 grudnia 2020r.

na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.

kasacji wniesionej – na niekorzyść – przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 5 listopada 2019r., sygn. akt II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok w odniesieniu do skazanego M. Z.,
w części dotyczącej kary za ciąg przestępstw z art. 279§1 k.k. i
art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. (pkt. 1
sentencji wyroku) i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w C.
do ponownego rozpoznania w tym zakresie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 listopada 2019r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w C. uznał M. Z. winnego tego, że:

1. działając w warunkach ciągu przestępstw, w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności:

- w dniu 15 sierpnia 2018r. w C. (ul. W.) wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach wejściowych do sklepu „G.” dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 3000,-zł oraz alkohol marki S. i W. oraz papierosy różnych marek o łącznej wartości 1000,-zł, powodując szkodę o łącznej wartości 4000,-zł na szkodę N. D., tj. przestępstwa z art. 279§1 k.k.,
- w dniu 15 sierpnia 2018r. w C. (ul. C.) wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do sklepu Z. poprzez uniesienie rolety antywłamaniowej, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi, iż został spłoszony przez osoby trzecie, tj. przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k.

i za ten czyn, na podstawie art. 279§1 k.k., przy zastosowaniu art. 91§1 k.k., art. 37b k.k. w zw. z art. 34§1 i §1a pkt 1 k.k. i art. 35§1 k.k., wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,

2. w dniu 15 sierpnia 2018r. w C. przy ul. M. wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami dokonał zniszczenia cudzej rzeczy w postaci wybicia szyby wystawy do sklepu Z. rzucając w nią cegłą, co spowodowało straty w wysokości 1500,-zł na szkodę A. W., tj. przestępstwa z art. 288§1 k.k., za który to czyn, na podstawie art. 288§1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 34§1 i §1a pkt 1 i §2 k.k. oraz art. 35§1 k.k. wymierzono mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Na podstawie art. 85§1 k.k., art. 86§1 i §3 k.k. w zw. z art. 91§2 k.k. Sąd połączył wymierzone jednostkowo kary ograniczenia wolności i orzekł wobec M. Z. karę łączną roku ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Ponadto Sąd zobowiązał skazanego do naprawienia szkody wyrządzonej pokrzywdzonej N. D., a także orzekł o zaliczeniu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie i o kosztach postępowania sądowego.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony postępowania i uprawomocnił się z dniem 28 grudnia 2019r.

Obecnie kasację od powyższego orzeczenia w części dotyczącej orzeczenia o karze, na niekorzyść skazanego M. Z., wywiódł Prokurator Generalny, zarzucając mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 37b k.k., polegające na wymierzeniu M.Z. za ciąg przestępstw z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k., przy zastosowaniu wskazanego przepisu, kary sekwencyjnej w wymiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 8 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, mimo że przypisane oskarżonemu czyny z art. 279§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. zagrożone są karą od roku do 10 lat pozbawienia wolności, co pozwalało na orzeczenie w ramach kary mieszanej kary pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym 6 miesięcy.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w C. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja wniesiona przez Prokuratora Generalnego okazała się oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 5 października 2019r. (zmienionym przez art. 1 pkt 93 ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. z 2019r., poz. 1694). Zaskarżone orzeczenie zapadło bowiem z rażącą obrazą prawa materialnego, tj. art. 37b k.k.

Wskazany przepis w zdaniu pierwszym stanowi, że „w sprawie o występki zagrożony karą pozbawienia wolności, niezależnie od dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego w ustawie za dany czyn, sąd może orzec jednocześnie karę pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym 3 miesięcy, a jeżeli

górną granicą ustawowego zagrożenia wynosi przynajmniej 10 lat - 6 miesięcy, oraz karę ograniczenia wolności do lat 2.”

Uznając zatem zasadność zastosowania wobec skazanego M. Z. kary sekwencyjnej za przypisane mu występki z art. 279§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k., Sąd Rejonowy winien uwzględnić w pierwszej kolejności górną granicę ustawowego zagrożenia karą pozbawienia wolności za te czyny. Skoro zatem czyny przypisane skazanemu zagrożone są karami od roku do 10 lat pozbawienia wolności, Sąd mógł orzec za nie karę pozbawienia wolności (jako jedną z kar wymierzonych na podstawie art. 37b k.k.) w maksymalnym wymiarze 6 miesięcy.

Omawiane rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego uchybia treści art. 37b k.k. i jako takie stanowi rażące naruszenie prawa materialnego, mające istotny wpływ na treść tego orzeczenia.

Dostrzegając wadliwość orzeczenia w tym zakresie Sąd Najwyższy uchylił wyrok w odniesieniu do skazanego M. Z. w części dotyczącej kary za przypisany mu w pkt 1 sentencji wyroku ciąg przestępstw z art. 279§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

W konsekwencji, z mocy prawa upada orzeczenie w przedmiocie kary łącznej.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy w zakresie wymiaru kary za czyn przypisany w pkt I sentencji wyroku Sąd I instancji będzie miał na względzie powyższe uwagi i wymierzy M.Z. karę za ten czyn zgodnie ze wskazaniami wynikającymi z art. 53§1 i §2 k.k. oraz art. 54§1 k.k., nie tracąc przy tym z pola widzenia faktu, że kasacja została wniesiona na niekorzyść skazanego.

Wyłącznie na marginesie, wobec nie poruszenia powyższej kwestii przez Prokuratora Generalnego w treści kasacji, wypada zwrócić uwagę na spostrzeżenie Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z dnia 31 stycznia 2019r., sygn. akt II KK 172/18, że nie bez pewnych racji wskazuje się w orzecznictwie, że przytoczone w art. 37b k.k. ustawowe zwroty: "sprawa o występki" i "dany czyn" świadczą o skonstruowaniu przywołanego przepisu wyłącznie na potrzeby orzekania w przedmiocie jednego czynu, przy spełnieniu pozostałych przesłanek w tym przepisie opisanych (*vide* również: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia

2016r., II KK 295/16). W związku z powyższym, ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy winien rozważyć tę kwestię.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.